

מקורות לשיעור הרב יהודה בן ישע שלייט"א בנושא

"את שיבת ציון, היינו בחולמים" – חזון, חלום ומעשה בגאות ישראל.

תלמוד בבלי מסכת תענית דף כג עמוד א

אמר רבי יוחנן: כל ימיו של אותו צדיק היה מצטער על מקרא זה: "שיר המעלות בשוב ה' את שיבת ציון היינו בחולמים". אמר: מי איך דנויים שבעין שניין בחלמא? יומא חד הוּא באורהחא, חזיה לההוּ גברא דהוה נטע חרובה, אמר ליה: הא, עד כמה שניין טעין? - אמר ליה: עד שבעין שניין. - אמר ליה: פשיטה לך דחית שבעין שניין? - אמר ליה: האי [גברא] עלמא בחרובה אשכחתייה, כי היכי דשנלי לי אבהתי - שתלי נמי לבראי.

רב קוק, מגיד רוחים:

חשק נטיעת אילנות נובע מ Chapman הטבת הדורות הבאים, המובילו בתקפו בעז החרוב.

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף סא עמוד ב

בשעה שהוציאו את רבי עקיבא להריגה זמן קריאת שמע היה, והוא סורקים את בשרו בمسרכות של ברזל, והוא מקבל עליו עול מלכות שמים. אמרו לו תלמידיו: רבינו, עד כאן? אמר להם: כל ימי הייתי מצטער על פסוק זה בכל נפשך - אפילו נוטל את נשמהך, אמרתי: متى יבא לידי ואקיימנו, וככשיו שבא לידי לא אקיימנו? היה מאיריך באחד עד שיצתה נשמו באהד. יצתה בת קול ואמרה: אשריך רבי עקיבא שיצאה נשמהך באחד.

קול התור, פרק ו'

תלמידי הגראי בנטיותם לא"י לcko עמס כל אחד מעדר חפירה, לקיים דברי המדרש (מדרש רבה פרשת קדושים) על הפסוק 'כי תבואו אל הארץ ונטעתם' אף אתם שתתנסו לארץ לא תעמכו אלא במטעה... אמר להם משה כל אחד ואחד מכם יטען מכושיה ויופק וינצוב ליה נציבין...' מגיד דורש ציון, עמ' 64. המדרש נמצא בויקרא הרבה פרשה כה, פסקה ה'.

רב קוק, אורות ישראל פרק ו, פיסקה ז

אין המדינה האושר העליון של האדם. זה ניתן להאמיר במדינה רגילה, שאינה עולה לערך יותר גדול מחברת אחריות גדולה, שנשארו המונוי האידיואות, שהן עטרת החיים של האנושיות, מרחפים ממעל לה, ואין נוגעים בה. מה שאין כן מדינה שהיא ביסודה אידיאלית, שחוקק בהויתה תוכן האידייאלי היותר עליון שהוא באמת האושר היותר גדול של היחיד. מדינה זו היא באמת היותר עליונה בסולם האושר, ומדינה זו היא מדינתנו, מדינת ישראל, יסוד כסא ד' בעולם, שככל חפצה הוא שהיה ד' אחד ושמו אחד, שהוא באמת האושר היותר עליון. אמת, שאושר נשבב זה צריך הוא לביאור ארוך כדי להעלות אוירו במימי חושך, אבל לא מפני זה ייחל מלהיות האושר היותר גדול.